MINISTERUL EDUCAȚIEI al REPUBLICII MOLDOVA

UNIVERSITATEA TEHNICĂ A MOLDOVEI

Catedra Automatică și Tehnologii Informaționale

Îndrumar pentru lucrări de laborator la disciplina

Prelucrarea semnalelor folosind MATLAB

Elaborat dr.conf. Romanenko Alexandru dr.conf. Fiodorov Ion dr.conf Ciorba Dumitru lect.sup.magistr. Melnic Radu

Cuprins

Introducere	Ошибка! Закладка не определена
Lucrare de laborator Nr	.1Ошибка! Закладка не определена
Lucrare de laborator Nr	.2
Lucrare de laborator Nr	.3Ошибка! Закладка не определена
Lucrare de laborator Nr	.4
Lucrare de laborator Nr	.521
Lucrare de laborator Nr	.627
Bibliografia	30

Lucrare de laborator Nr.5

Tema: Sisteme discrete în timp continuu sau discret

Scopul lucrării: De a învăța cum să creăm diferite sisteme în conformitate cu sistemul inițial.

Notiuni teoretice

Sistemele discrete în timp convertesc semnalul de intrare în domeniul de timp cu scopul de a obține la ieșire un semnal cu proprietăți dorite. Asupra semnalului de intrare se aplică diferiți, care constau în operatii simple. Scopul acestei lucrări de laborator constă în prezentarea cîtorva tipuri simple de discrete, cu prorprietătile lor.

Într-un sistem liniar în timp discret pentru un semnal de intrare $x[n]=\alpha x_1[n]+\beta x_2[n]$ ca răspuns vom avea y[n]= $\alpha y_1[n]+\beta y_2[n]$ unde $y_1[n]$ şi $y_2[n]$ sunt răspunsuri la secvențele corespunătoare $x_1[n]$ и $x_2[n]$.

Într-un sistem discret în timp continuu ca răspuns la semnalul de intrare $x[n]=x_1[n-n_0]$ va fi semnalul $y[n]=y_1[n-n_0]$ unde n_0 –număr intreg nenul și $y_1[n]$ raspuns la $x_1[n]$.

Sistemul continuu după valori și în timp cotinuu (system continuu ,Linear Time-Invariant-LTI) satisfice ambele criterii de liniaritate și continuitate.

Dacă $y_1[n]$ și $y_2[n]$ sunt răspunsuri ale unui sistem discret cauzal la intrările corespunzătoare $u_1[n]$ și $u_2[n]$, atunci $u_1[n] = u_2[n]$ cînd n < N, implică $y_1[n] = y_2[n]$ cînd n < N.

Comenzile MATLAB utilizate:

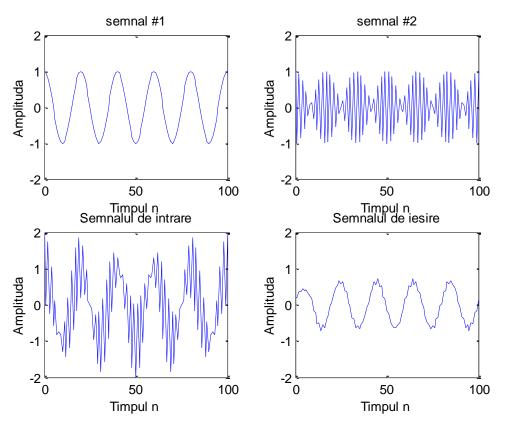
filter

impz

Comenzi de uz general disp Operatori și simboluri speciale Construcții sintactice break end for if input Matrici elementare și operațiile asupra lor zeros ones рi Funcții elementare cos abs Funcții de interpolare și poliomiale Grafică bidimensională stem title axis plot xlabel ylabel Funcții grafice de uz general clf subplot Funcții de lucru cu șirui num2str Funcții pachetului de prelucrare a semnalelor

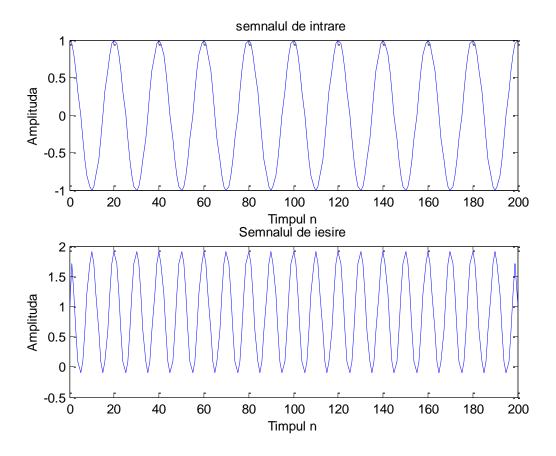
Prezentarea unui filtru simplu cu M-vîrfuri, numărul cărora se introduce de către utilizator.

```
% Programul P2 1
% Simularea filtrului FIR de o lungime arbitrara
% generarea semnalului de intrare
clf;
       n=0:100;
s1=cos(2*pi*0.05*n); % semnal de o frecventa joasa
s2=cos(2*pi*0.47*n); % semnal de o frecventa inalta
x=s1+s2;
% Realiyarea filtrului FIR
M=input('Lungimea dorita a filtrului = ');
num=ones(1, M);
y=filter(num, 1, x)/M;
% Afisarea semnalelor de intare si de isire
subplot(2,2,1);
plot(n,s1);
axis([0, 100, -2, 2]);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('semnal #1');
subplot(2,2,2);
plot(n,s2);
axis([0, 100, -2, 2]);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('semnal #2');
subplot(2,2,3);
plot(n,x);
axis([0, 100, -2, 2]);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('Semnalul de intrare');
subplot(2,2,4);
plot(n, y);
axis([0, 100, -2, 2]);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('Semnalul de iesire');
axis;
```



Programul de mai jos poate fi folosit pentru generarea semnalului de intrare x[n], compus ditr-o secenta sinusoidala.

```
% Programul P2 2
% generarea semnalului sinusoidal de intrare
clf;
n=0:200;
x = cos(2*pi*0.05*n);
% Calcularea semnalului de iesire
x1 = [x \ 0 \ 0]; % x1[n] = x[n+1]
x2 = [0 x 0]; % x2[n] = x[n]
x3 = [0 \ 0 \ x]; % x3[n] = x[n-1]
y=x2.*x2 + x1.*x3;
y=y(2:202);
% Vizualizarea semnalului de intre si a celui de iesire subplot(2,1,1);
plot(n,x);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('semnalul de intrare ');
subplot(2,1,2);
plot(n,y);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('Semnalul de iesire');
```

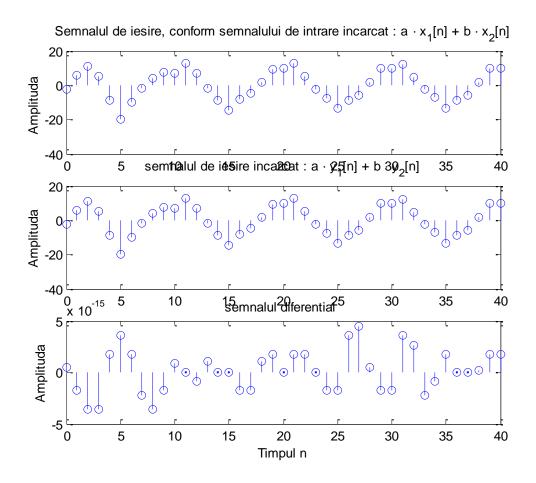


În programul acesta este realizat sistemul reprezentat prin următoarea expresie: y[n]-0.4y[n-1]+0.75y[n-2]=2.2403x[n]+2.4908x[n-1]+2.2403x[n-2].

Se generează trei secvențe de intrare $x_1[n]$, $x_2[n]$ u $x[n]=a*x_1[n]+b*x_2[n]$. Se calculează trei secvențe de ieșire $y_1[n]$, $y_2[n]$ u y[n], cu reprezentarea lor grafică.

```
% Programul P2 3
% Generarea secvențelor de iesire
clf;
n=0:40;
a=2; b=-3;
x1 = cos(2*pi*0.1*n);
x2 = cos(2*pi*0.4*n);
x=a*x1+b*x2;
num=[2.2403 2.4908 2.2403];
den=[1 -0.4 0.75];
ic=[0 0]; % initializarea
y1=filter(num,den,x1,ic); % Calcularea semnalului de iesire y1[n]
y2=filter(num,den,x2,ic); % Calcularea semnalului de iesire y2[n]
y=filter(num,den,x,ic); % Calcularea semnalului de iesire y[n]
yt=a*y1+b*y2;
d=y-yt; % calcularea abaterii d[n]
%Vizualizarea semnalelor de iesire si a semnalului de abatere
subplot(3,1,1);
stem(n,y);
ylabel('Amplituda ');
      title('Semnalul de iesire, conform semnalului de intrare incarcat : a
 \cdot x {1}[n] + b \cdot x {2}[n]');
subplot(3,1,2);
stem(n,yt);
ylabel('Amplituda');
title('semnalul de iesire incarcat : a \cdot y {1}[n] + b \cdot y {2}[n]');
subplot(3,1,3);
```

```
stem(n,d);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('semnalul diferential ');
```

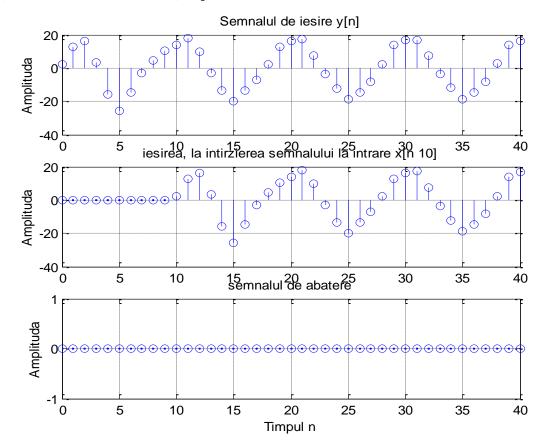


Pentru această expresie se crează sistemul ce o simulează:

y[n]-0.4y[n-1]+0.75y[n-2]=2.2403x[n]+2.4908x[n-1]+2.2403x[n-2]. Două secvențe de intrare diferite x[n] și x[n-D]. Se calculează și se vizualizează corespunzător doua secvenzede ieșire și abaterea y1[n]-y2[n+D].

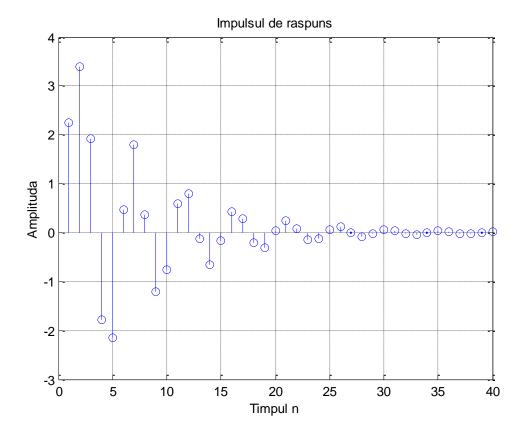
```
% Programul P2 4
% Generarea secventelor de intrare
clf; n=0:40; D=10; a=3.0; b=-2;
x=a*cos(2*pi*0.1*n)+b*cos(2*pi*0.4*n);
xd=[zeros(1,D) x];
num=[2.2403 2.4908 2.2403]; den=[1 -0.4 0.75];
ic=[0 0]; % setarea conditiilor initiale
%Calcularea semnalului de iesire y[n]
y=filter(num,den,x,ic);
% Calcularea semnalului de iesire yd[n]
yd=filter(num,den,xd,ic);
% Calcularea semnalului deabatere d[n]
d=y-yd(1+D:41+D);
%Afisarea graficelor semnalelor de iesire
subplot(3,1,1);
stem(n,y);
ylabel('Amplituda');
title('Semnalul de iesire y[n]'); grid;
subplot(3,1,2);
stem(n, yd(1:41));
ylabel('Amplituda');
```

```
title(['iesirea,la intirzierea semnalului la intrare
x[n',num2str(D),']']); grid;
subplot(3,1,3);
stem(n,d);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('semnalul de abatere'); grid;
```



Aici se calculează și se afișează la ecran impulsul răspunsului sistemului, corespunzător expresiei: y[n]-0.4y[n-1]+0.75y[n-2]=2.2403x[n]+2.4908x[n-1]+2.2403x[n-2].

```
% Programul P2_5
% calcularea impulsului de raspuns y
clf;
N=40;
num=[2.2403 2.4908 2.2403];
den=[1 -0.4 0.75];
y=impz(num,den,N);
% Reprezentareagrafică a impulsului de raspuns
stem(y);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('Impulsul de raspuns'); grid;
```



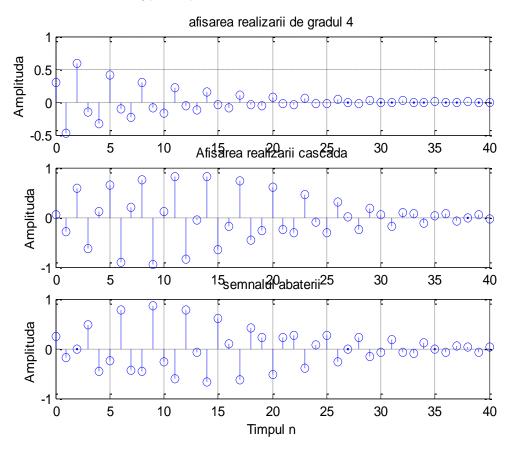
Programul acesta realizează sistemul de 4 conditii: y[n]+1.6y[n-1]+2.28y[n-2]+1.325y[n-3]+0.68y[n-4] = 0.06x[n]-0.19x[n-1]+0.27x[n-2]-0.26x[n-3]+0.12x[n-4] și Sisteme cascade :

Etapa 1: y1[n]+0.9y1[n-1]+0.8y1[n-2]=0.3x[n]-0.3x[n-1]+0.4x[n-2];

Etapa 2: y2[n]+0.7y2[n-1]+0.85y2[n-2]=0.2y1[n]-0.5y1[n-1]+0.3y1[n-2];

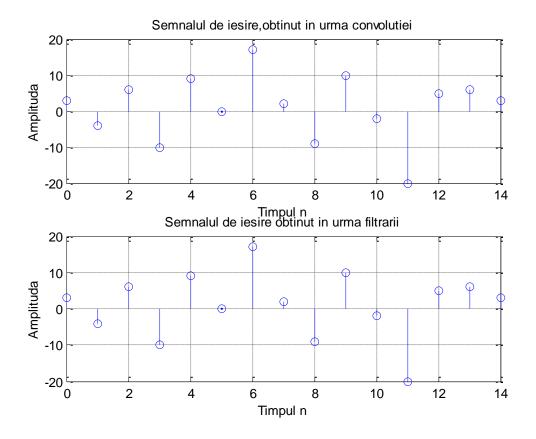
```
% Programul P2 6
% Realizarea cascadelor
clf;
x=[1 zeros(1,40)]; % Generarea semnalului de intrare
n=0:40;
% Coeficientii sistemului de gradul 4
den=[1 1.6 2.28 1.325 0.68];
num = [0.06 - 0.19 0.27 - 0.26 0.12];
% calcularea semnalului de ieasire asistemului de gradul 4 y=filter(num,den,x);
% Coefocoentii sistemelordegradul 2
num1=[0.3 -0.2 0.4]; den1=[1 0.9 0.8];
num2=[0.2 -0.5 0.3]; den2=[1 0.7 0.85];
% Semnalul de iesire y1[n] a primei etape a cascadei
y1=filter(num1, den1, x);
% Semnalul deiesire y2[n] etapei a doua a cascadei
y2=filter(num2,den2,y1);
% abaterea dintre y[n] si y2[n]
d=y-y2;
% Graficele semnalelor de iesire si a abaterii
subplot(3,1,1);
stem(n,y);
ylabel('Amplituda');
title('afisarea realizării de gradul 4'); grid;
subplot(3,1,2);
stem(n,y2);
ylabel('Amplituda');
title('Afisarea realizarii cascada'); grid;
subplot(3,1,3);
```

```
stem(n,d);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda ');
title('semnalul abaterii'); rid;
```



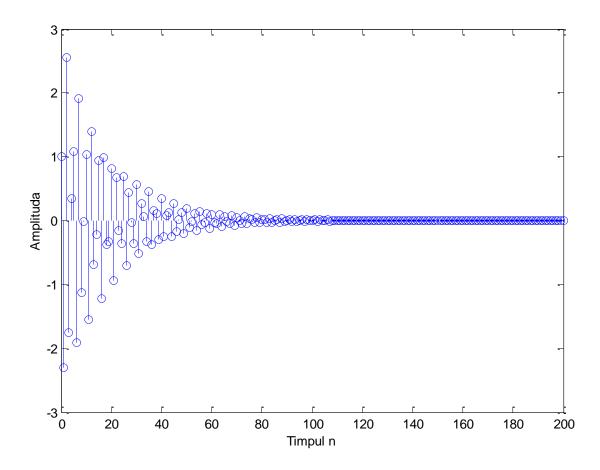
Operațiunea de convoluție se realizează în MATLAB cu comanda conv. Pentru aceasta se folosesc două secvențe finite și de aceeași lungime.

```
% Programul P2_7
clf;
h=[3 2 1 -2 1 0 -4 0 3]; % raspuns de impuls
x=[1 -2 3 -4 3 2 1]; % secventa deintrare
y=conv(h,x);
n=0:14;
subplot(2,1,1);
stem(n,y);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('Semnalul de iesire,obtinut in urma convolutiei'); grid;
x1=[x zeros(1,8)];
y1=filter(h,1,x1);
subplot(2,1,2);
stem(n,y1);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title('Semnalul de iesire obtinut in urma filtrarii'); grid;
```



Programul calculează suma valorilor absolute ale raspunsului inpuls

```
% Programul P2 8
      % Testarea stabilitatii bazat pe suma valorilor absolute ale elementelor
 raspuns impuls
clf;
num=[1 -0.8]; den=[1 1.5 0.9];
N=200;
h=impz(num,den,N+1);
parsum=0;
for k=1:N+1;
    parsum=parsum+abs(h(k));
    if abs(h(k))<10^{(-6)}, break, end
% Afisarea răspuns impuls
n=0:N;
stem(n,h);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
disp('Valoarea='); disp(abs(h(k))); %Afisarea valorilor
```

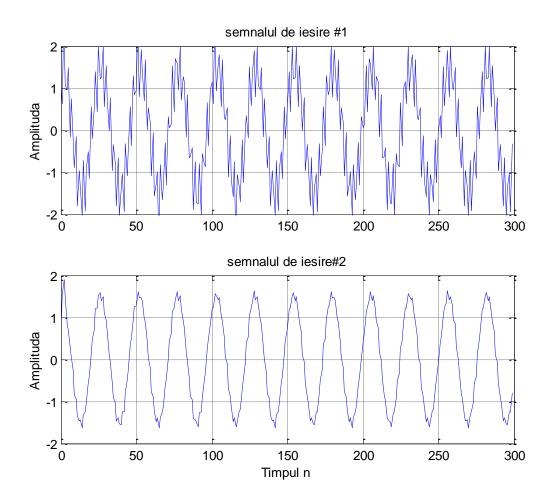


Aici se prezintă două sisteme:

$$y[n] = 0.5x[n] + 0.27x[n-1] + 0.77x[n-2]$$

 $\hat{y}[n] = 0.45x[n] + 0.5x[n-1] + 0.45x[n-2] + 0.53y[n-1] - 0.46y[n-2].$

```
% Programul P2 9
% Generarea semnalului deintare
clf;
n=0:299;
x1=cos(2*pi*10*n/256);
x2=cos(2*pi*100*n/256);
x=x1+x2;
% Calcularea secvențelor de iesire
num1=[0.5 0.27 0.77];
y1=filter(num1,1,x); % Iesirea sistemului #1
den2=[1 -0.53 0.46];
num2=[0.45 \ 0.5 \ 0.45];
y2=filter(num2,den2,x); % Iesirea sistemului #2
% Graficele secventelor de iesire
subplot(2,1,1);
plot(n,y1); axis([0 300 -2 2]);
ylabel('Amplituda');
title('semnalul de iesire #1'); grid;
subplot(2,1,2);
plot(n, y2); axis([0 300 -2 2]);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda');
title(semnalul de iesire#2'); grid;
```



Lucrare de laborator Nr.6

Tema: Sisteme discrete liniare în timp continuu cercetate în domeniul de frecvență

Scopul lucrăii: De studiat proprietățile de bază ale sistemelor discrete în timp continuu în domeniul de frecvență.

Noțiuni teoretice

Orice sistem discret liniar în timp continuu este complet caracterizat de domeniul de frecvență în secvența de impulsuri de raspuns. Astfel semnalul de ieșire poate fi obținut pentru orice sistem de așa tip prin convoluția secvenței de intrare cu secvența impulsului de raspuns al ei. Anumite categorii de astfel de sisteme, de asemenea, pot fi caracterizate printr-o ecuație (de diferențiere) liniară cu coefcienți constanți. Pentru aceste categorii de sisteme semnalul de ieșire poate fi calculat recursiv pentru orice secvență de intrare. Aplicînd DTFT sau transformata-z la rezultatul convolutiei sau la ecuația de diferențiere, sistemele discrete liniare și continue în timp pot fi carcterizate șin domeniul de frecvență. Acest tip de specificarea sistemelor furnizează informații suplimentare despre comportamentul sistemului, pe lîngă faptul că o astfel de specificare a sistemelor acordă posibilități mai ușoare de proiectări, realizări și utilizări în diferite aplicații.

Comenzile MATLAB utilizate:

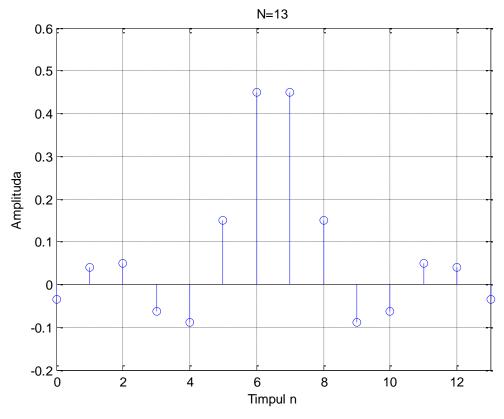
```
Comenzi de uz general
disp
Operatori și simboluri speciale
           _ *
                                 응
Construcții sintactice
function pause
Matrici elementare și operațiile asupra lor
fliplr
            рi
Funcții elementare
cos
      abs
           angle imag log10 real
Grafică bidimensională
axis
          plot
                              title
                                           xlabel
                     stem
                                                       ylabel
                                                                 grid
Funcții grafice de uz general
clf
       subplot
Funcții pachetului de prelucrare a semnalelor
          impz filtfilt fregz grpdelay poly2rc sinc
filter
                                                                   zplane
```

Programul 6_1

În acestprogram se calculează aproximarea de sus. Se folosește funcția *sinc* din sistemul MATLAB

```
%Programul P4 1
% raspunsul impuls filtrului ideal
clf;
fc=0.25;
n=[-6.5:1:6.5];
y=2*fc*sinc(2*fc*n);
k=n+6.5;
stem(k,y); title('N=13'); axis([0 13 -0.2 0.6]);
```

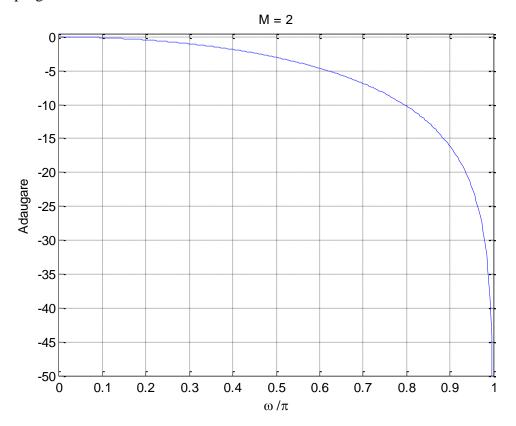
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda'); grid
Rezultatul programului:



Programul 6_2

Programul calculează răspunsul propriu al filtrului de frecvență joasă.

```
% Programul P4_2
% Rspunsul propriu al filtrului de frecvență joasă.
clf;
M=2;
num=ones(1,M)/M;
w=0:pi/255:pi;
h=freqz(num,1,w);
g=20*log10(abs(h));
plot(w/pi,g); grid
axis([0 1 -50 0.5]);
xlabel('\omega /\pi'); ylabel('Adaugare');
title(['M = ',num2str(M)]);
```



Programul 6_3

Cu ajutorul programul dat putem analiza proprietățile celor patru tipuri de funcții de transfer care caracterizează filtrele:

Tipul 1: Răspunsul impuls simetric de lungime impară;

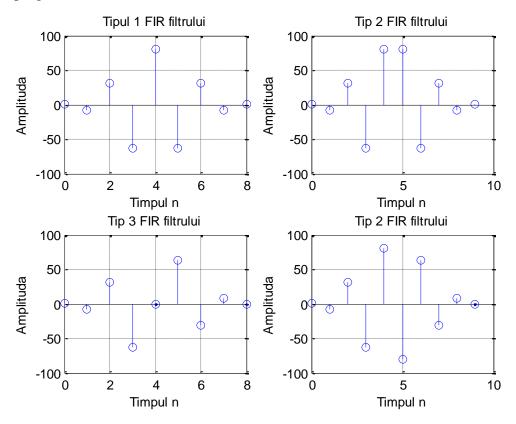
Tipul 2: Răspunsul impuls simetric de lungime pară;

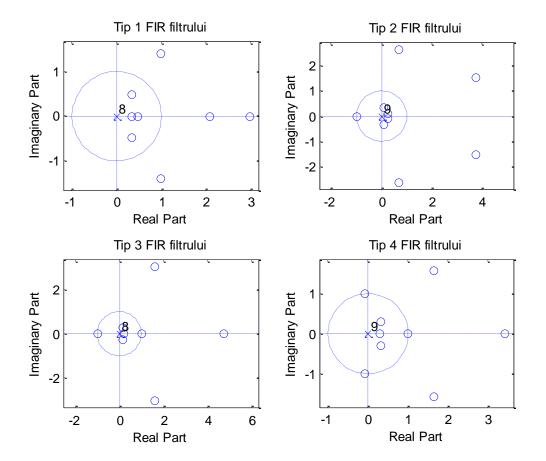
Tipul 3: Răspunsul impuls asimetric de lungime impară;

Tiplu 4: Răspunsul impuls asimetric de lungime pară.

```
% Programul P4 3
% Punctele zero FIR filtrelor in faza liniara
b=[1 -8.5 30.5 -63];
num1=[b 81 fliplr(b)];
num2=[b 81 81 fliplr(b)];
num3=[b \ 0 \ -fliplr(b)];
num4=[b 81 -81 -fliplr(b)];
n1=0:length(num1)-1;
n2=0:length(num2)-1;
subplot(2,2,1); stem(n1,num1);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda'); grid
title('Tipul 1 FIR filtrului');
subplot(2,2,2); stem(n2,num2);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda'); grid
title('Tip 2 FIR filtrului');
subplot(2,2,3); stem(n1,num3);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda'); grid
title(' Tip 3 FIR filtrului ');
subplot(2,2,4); stem(n2,num4);
xlabel('Timpul n'); ylabel('Amplituda'); grid
```

```
title('Tip 2 FIR filtrului');
pause
subplot(2,2,1); zplane(num1,1);
title(' Tip 1 FIR filtrului ');
subplot(2,2,2); zplane(num2,1);
title(' Tip 2 FIR filtrului ');
subplot(2,2,3); zplane(num3,1);
title('Tip 3 FIR filtrului');
subplot(2,2,4); zplane(num4,1);
title('Tip 4 FIR filtrului');
disp('Zeroul FIR filtrului de Tip 1');
disp(roots(num1));
disp(' Zeroul FIR filtrului de Tip 2');
disp(roots(num2));
disp(' Zeroul FIR filtrului de Tip 3');
disp(roots(num3));
disp(' Zeroul FIR filtrului de Tip 4');
disp(roots(num4));
```





b = 1.0000 -8.5000 30.5000 -63.0000

```
Zeroul FIR filtrului de Tip 1
                                                       Zeroul FIR filtrului de Tip 3
 2.9744
                                                        4.7627
 2.0888
                                                        1.6279 + 3.0565i
 0.9790 + 1.4110i
                                                        1.6279 - 3.0565i
 0.9790 - 1.4110i
                                                        -1.0000
 0.3319 + 0.4784i
                                                        1.0000
 0.3319 - 0.4784i
                                                        0.1357 + 0.2549i
                                                        0.1357 - 0.2549i
 0.4787
 0.3362
                                                        0.2100
Zeroul FIR filtrului de Tip 2
                                                       Zeroul FIR filtrului de Tip 4
 3.7585 + 1.5147i
 3.7585 - 1.5147i
                                                        3.4139
 0.6733 + 2.6623i
                                                        1.6541 + 1.5813i
 0.6733 - 2.6623i
                                                        1.6541 - 1.5813i
 -1.0000
                                                        -0.0733 + 0.9973i
 0.0893 + 0.3530i
                                                        -0.0733 - 0.9973i
 0.0893 - 0.3530i
                                                        1.0000
 0.2289 + 0.0922i
                                                        0.3159 + 0.3020i
 0.2289 - 0.0922i
                                                        0.3159 - 0.3020i
                                                        0.2929
```

Acest program prezintă cercetarea stabilității a filtrului numeric IIR. Stabilitatea filtrului-ereprezintă o calitate foarte importantă a filtrului. Filtrul numeric IIR este stabil dacă polii funcției de transfer se află în interiorul cercului unitate.

```
% Programul P4_4
% Test de verificare a stabilitatii
clf;
den=input('Introduceti coeficientii de numitor:');
ki=poly2rc(den);
disp('Parametrii testului de stabilitate: ');
disp(ki);

Exemplu:
Introduceti coeficientii de numitor:10
Parametrii testului de stabilitate:
>>
```

Lucrare de laborator Nr.7

Tema: Prelucrarea digitală a semnalelor continue în timp.

Sarcina: De a studia restabilirea unui semnal continuu dintr-un semnal discret dat, cu o cantitate minimă de pierderi.

Considerații teoretice

Algoritmii de prelucrare a semnalelor discrete sunt adesea aplicate asupra semnalelor continue în timp. Această lucrare de laborator permite studierea algoritmilor principali de transformare a semnalelor continue în semnale discrete, mai apoi, după aplicarea corespunzătoare a algoritmilor de transformare, va avea loc transformarea semnalului într-un semnal continuu echivalent lui, după posibilitate cu cantități minime de cheltuieli.

Restabilirea semnalului discret: sarcina – de găsit condițiile necesare, cu ajutorul cărora semnalul poate fi restabilit conform eșantioanului discret. Înainte de toate:

$$\cos(2\pi w_0 t) \Leftrightarrow [\delta(w - w_0) + \delta(w + w_0)]/2.$$

Transformata Fourier a secvenței

Fie avem un semnal x(t), și este ales un pas de discretizare S. Funcția este înlocuită printr-o secvență y[n] = x(nS).

Definiție. Transformata Fourier a unei secvențe este numită funcția

$$Y(w) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} y[n]e^{-2\pi wiSn}$$
 (4)

Funcția Y(w) este o funcție periodică. Deseori, pentru simplitate, vom presupune S=1, și în acest caz perioada funcției este egală cu 1. Aceasta este diferența fundamentală între transformatele Fourier a funcțiilor și a secvențelor. În același timp, ambele transformate sunt strîns legate între ele. Fie avem

$$u(t) = \sum_{n = -\infty}^{\infty} \delta(t - nS), \text{ atunci } Y(w) = \int_{-\infty}^{\infty} u(t)x(t)e^{-2\pi wit}dt$$
 (5)

adică, este transformata Fourier a produsului a două funcții, dintre care una este funcție generalizată. Conform teoriei generale, transformata Fourier a produsului a două funcții este egală cu convoluția de imagini ale factorilor. Pentru simplificarea notațiilor S=I. Găsim

$$U(w) = \int_{-\infty}^{\infty} u(t)e^{-2\pi wit}dt$$
. Punem $U_N(w) = \int_{-\infty}^{\infty} \sum_{n=-N}^{N} \delta(t-n)e^{-2\pi iwt}dt = \sum_{n=-N}^{N} e^{-2\pi iwn}$. Atragem atenția la

faptul că, aceasta este o funcție periodică cu perioada egală cu 1, prezentată ca suma progresiei geometrice.

Avem
$$U_N(w) = \frac{e^{-2\pi i Nw} - e^{2\pi i (N+1)w}}{1 - e^{2\pi i w}}$$
. Înmulțim numărătorul și numitorul la $e^{-\pi i w}$.

Obţinem
$$U_N(w) = \frac{\sin(2\pi(N+1/2)w)}{\sin(\pi w)}$$
.

În apropierea la
$$\int_{-c}^{c} \varphi(w)U_N(w)dw = \int_{-c}^{c} \frac{\varphi(w)\sin(2\pi(N+1/2)w)}{\pi i w}dw$$
 se pretinde către $N \to \infty$ la

$$\varphi(0)$$
. Pentru orice S se poate de scris formula: $\sum \delta(t - Sn) \Leftrightarrow \sum \delta(w - \frac{n}{S})/S$ (6).

Relațiile dintre transformatele Fourier de tip discret și continue. Frecventa Nyquist.

Utilizînd formulele (5) și (6) și, presupunînd adevărată declarația despre transformarea Fourier de la produsul a două funcții, primim relațiile:

$$Y(w) = U(w) * X(w)$$
$$x(t) \Leftrightarrow X(w),$$

unde

de unde reiese:

$$Y(w) = \sum X(w - \frac{n}{S})/S$$
 (7)

Această formulă stabilește legătura între transformata Fourier de tip continuu și cea de tip discret. După cum urma de așteptat, Y(w) are perioada 1/S, ceea ce este în concordanță cu (4).

Comenzile MATLAB utilizate

Comenzi de uz general

Length size

Operatori și simboluri speciale

: . + - * / ; % == ~ & |

Matrici elementare și operațiile asupra lor

ones linspace pi

Funcții elementare

abs cos exp

Grafică bidimensională

axis grid plot stem title xlabel ylabel

Funcții grafice de uz general

clf grid plot stem subplot

Funcții ale pachetului de prelucrare a semnalelor

butter buttord cheb1ord cheb2ord cheby1 cheby2 ellip

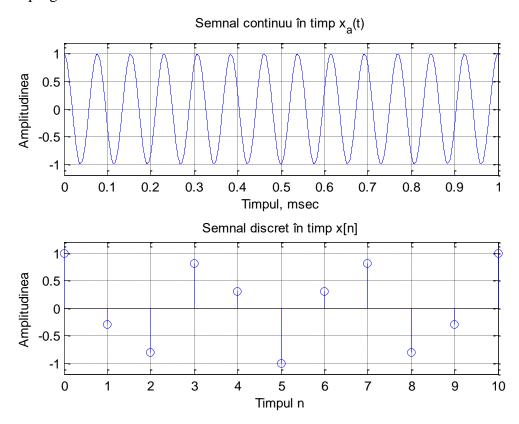
ellipord freqz sinc

Program 7 1

Aici vom transforma condiționat un semnal continuu într-un semnal discret corespunzător, cu redarea ambelor grafice.

```
% Program P5 1
% Ilustrarea procesului de discretizare în domeniul de timp
t=0:0.0005:1;
f=13;
xa=cos(2*pi*f*t);
subplot(2,1,1);
plot(t,xa); grid;
xlabel('Timpul, msec');
ylabel('Amplitudinea');
title('Semnal continuu în timp x {a}(t)');
axis([0 1 -1.2 1.2]);
subplot(2,1,2);
T=0.1;
n=0:T:1;
xs=cos(2*pi*f*n);
k=0:length(n)-1;
stem(k,xs); grid;
xlabel('Timpul n');
ylabel('Amplitudinea');
title('Semnal discret în timp x[n]');
axis([0 (length(n)-1) -1.2 1.2]);
```

Rezultatul programului:

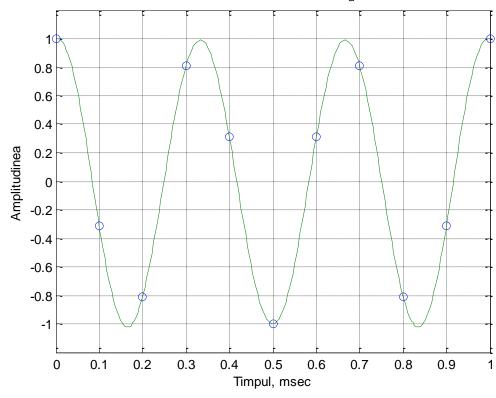


Program 7_2

Aici vom restabili semnalul continuu din semnalul discret deja existent. În ambele cazuri vom primi o secvență cu o valoare finită de elemente, dar secvența semnalului continuu rezultată va fi mai aproape de continuitate. Restabilirea are loc în timp.

```
%Program P5_2
% Demonstrarea efectului de "imaginație" în domeniul de timp
clf;
T=0.1; f=13;
n=(0:T:1)';
xs=cos(2*pi*f*n);
t=linspace(-0.5,1.5,500)';
ya=sinc((1/T)*t(:,ones(size(n))) - (1/T)*n(:,ones(size(t)))')*xs;
plot(n,xs,'o',t,ya);
grid;
xlabel('Timpul, msec');
ylabel('Amplitudinea');
title('Semnalul continuu restabilit y_{a}(t)');
axis([0 1 -1.2 1.2]);
```

Semnalul continuu restabilit y_a(t)

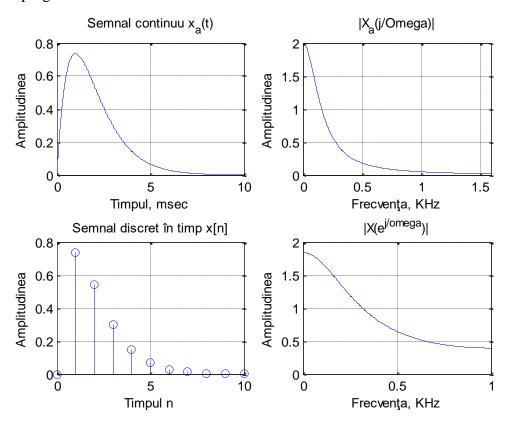


Program 7 3

Programul dat deasemenea restabiliste semnalul continuu dintr-un semnal discret existent, dar utilizează alt algoritm care lucrează cu frecența.

```
% Program P5_3
% Demonstrarea efectului de "imaginație" în domeniul de frecvență
clf;
t=0:0.005:10;
xa=2*t.*exp(-t);
subplot(2,2,1);
plot(t,xa); grid;
xlabel('Timpul, msec');
ylabel('Amplitudinea');
title('Semnal continuu x_{a}(t)');
subplot(2,2,2);
wa=0:10/511:10;
ha=freqs(2,[1 2 1],wa);
plot(wa/(2*pi),abs(ha)); grid;
```

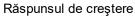
```
xlabel('Frecvenţa, KHz');
ylabel('Amplitudinea');
title('|X_{a}(j/Omega)|');
axis([0 5/pi 0 2]);
subplot(2,2,3);
T=1;
n=0:T:10;xs=2*n.*exp(-n);
k=0:length(n)-1;
stem(k,xs); grid;
xlabel('Timpul n');
ylabel('Amplitudinea');
title('Semnal discret în timp x[n]');
subplot(2,2,4);
wd=0:pi/255:pi;
hd=freqz(xs,1,wd);
plot(wd/(T*pi),T*abs(hd)); grid;
xlabel('Frecvenţa, KHz');
ylabel('Amplitudinea');
title('|X(e^{j/omega})|');
axis([0 1/T 0 2]);
```

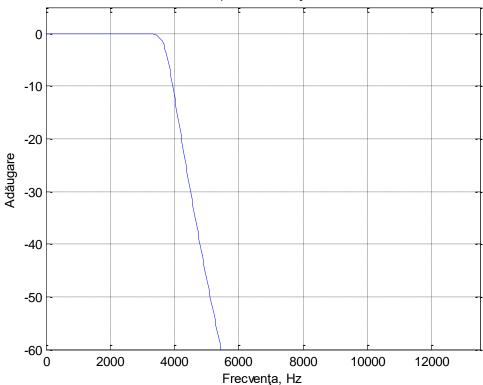


Program 7_4 Aici se demostrează lucrul filtrului analogic, utilizat la restabilirea semnalului continuu.

```
% Program P5_4
% Projectarea filtrului analogic
clf;
Fp=3500; Fs=4500;
Wp=2*pi*Fp; Ws=2*pi*Fs;
[N,Wn]=buttord(Wp,Ws,0.5,30,'s');
[b,a]=butter(N,Wn,'s');
wa=0:(3*Ws)/511:3*Ws;
h=freqs(b,a,wa);
```

```
plot(wa/(2*pi),20*log10(abs(h))); grid;
xlabel('Frecvenţa, Hz');
ylabel('Adăugare');
title('Răspunsul de creştere');
axis([0 3*Fs -60 5]);
```





Lucrare de laborator Nr.8

Tema: Structura filtrelor numerice

Scopul lucrării: De a învăța cum se construiesc diferite structuri a filtrelor în dependență de proprietățile dorite a viitoarelor structuri.

Noțiuni generale

În această lucrare de laborator se analizează diferite structuri de filtre (paralelă și cascadă). Structura definită a filtrelor permite căpătarea relațiilor corespunzătoare (convenabile) între variabilele interne, și, în consecință, semnalul de ieșire corespunzător.

Orice cauzalitate IIR(Infinite Impulse Response – filtru cu caracteristică infinită a impulsului) filtrul se caracterizează prin funcția de transformare:

$$H(z) = \frac{\sum_{k=0}^{N} p_k z^{-k}}{1 + \sum_{k=1}^{N} d_k z^{-k}}$$

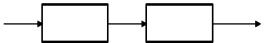
Filtrele numerice sunt cazuri particulare ale sistemelor liniare invariante. Limitarea semnificativă datorată realizării fizice a sistemului.

Definiție: Sistema este numită **fizic realizabilă**, dacă semnalul la ieșire în momentul de timp t depinde de semnalul de intrare în momentul de timp $\leq t$.

Fie un SLI (sistem liniar invariant) T. Să analizăm întrun punct al secvenței $\Delta: \Delta[0] = 1, \Delta[t] = 0, t \neq 0$.

Fie $T\{\Delta\} = \{h[n]\}$, și prin definiție $\Delta_k[t] = \Delta[t-k]$. Pentru secvența arbitrară $\{x[n]\}$ este validă extinderea $\{x[n]\} = \sum_k x[k]\Delta_k$. De liniaritate $T\{x[n]\} = \sum_k x[k]T\{\Delta_k\}$, iar de invariantității $T\{\Delta_k\} = \{h[n-k]\}$. În cele din urmă, în cazul în care $\{y[n]\} = T\{x[n]\}$, atunci $y[n] = \sum_k x[k]h[n-k]$ (9).

Cu alte cuvinte, reacția la orice secvență se obține prin convoluția acestei secvențe și secvența $\{h[n]\}$, numită impuls de raspuns sau funcția de răspuns.



Comenzile MATLAB utilizate:

Comenzi de uz general

Disp length

Operatori și simboluri speciale

: . + - * / ;

Matrici elementare și operațiile asupra lor

ones pi

Funcții pachetului de prelucrare a semnalelor

residue latc2tf poly2rc residuez tf2latc zp2sos

Programul 8 1

Cu ajutorul funcției din MATLAB zp2sos programul calculează coeficienții H(z) apelînd funcția de tranziție.

- % Programul P6 1
- % Tratarea funcției de tranziție în forma coeficienti

```
num=input('Vectorul coeficientilor numaratorului:');
den=input('Vectorul coeficientilor numitorului: ');
[z,p,k]=tf2zp(num,den); sos=zp2sos(z,p,k);
Exemplu:
Vectorul coeficientilor numaratorului:[10,20,30]
Vectorul coeficientilor numitorului: [12,34,45]
sos = 0.8333 1.6667 2.5000 1.0000 2.8333 3.7500
```

Există două forme paralele de realizare funcției de conversie cauzale IIR. Prima forma se bazează pe porțiuni de spațiu dat, în funcție de z^{-1} . Ea se realizează cu ajutorul funcției MATLAB residuez. Iar forma a doua depinde de z și se realizează cu ajutorul funcției MATLAB residue.

```
% Programul P6 2
% Realizarea in forma paralela a functiei de tranzitie IIR
num=input('Vectorul coeficientilor numaratorului ');
den=input('Vectorul coeficientiloe numitorului ');
[r1,p1,k1]=residuez(num,den);
[r2,p2,k2]=residue(num,den);
disp('Forma paralela 1')
disp('Ramasite: '); disp(r1);
disp('Polii: '); disp(p1);
disp('Constanta: '); disp(k1);
disp('Forma paralela 2')
disp('Ramasite: '); disp(r2);
disp('Polii: '); disp(p2);
disp('Constanta: '); disp(k2);
Rezultatul rularii programului:
Vectorul coeficientilor numaratorului [10,20,30]
Vectorul coeficientiloe numitorului [12,34,45]
Forma paralela 1
                                                      Forma paralela 2
Ramasite:
                                                      Ramasite:
 0.0833 + 0.1736i
                                                       -0.3472 - 0.1359i
 0.0833 - 0.1736i
                                                       -0.3472 + 0.1359i
Polii:
                                                      Polii:
 -1.4167 + 1.3202i
                                                       -1.4167 + 1.3202i
 -1.4167 - 1.3202i
                                                       -1.4167 - 1.3202i
Constanta:
                                                      Constanta:
  0.6667
                                                        0.8333
```

Programul 8_3

În acest program se realizează algoritmul Gray-Markel. Realizarea grilaj cascadă Gray-Markel funcției de taranziție H(z) de ordinul -N, se bazează pe realizarea grilaj cascadă funcției intermediare de tranzacție $A_N(z)$, avînd același numitor, ca și funcția H(z).

```
% Programul P6_3
% Structura grilaj cascada Gray-Markel
% k - vectorul parametrilor grilajului
% alpha - vectorul mutiplicatorilor de legatura directa
format long
% introducerea coeficientilor
num=input('Vectorul coeficientilor numaratorului: ');
den=input('Vectorul coeficientilor numitorului: ');
```

```
N=length(den)-1; % Gradul polinomului de la numitor
k=ones(1,N);
al=den/den(1);
alpha=num(N+1:-1:1)/den(1);
for ii=N:-1:1,
    alpha(N+2-ii:N+1)=alpha(N+2-ii:N+1)-alpha(N-ii+1)*al(2:ii+1);
    k(ii)=al(ii+1);
    al(1:ii+1)=(al(1:ii+1)-k(ii)*al(ii+1:-1:1))/(1-k(ii)*k(ii));
end
disp('Parametrii grilajului: '); disp(k)
disp('Multiplicatorii legaturii directe: '); disp(alpha)
subplot(1,2,1); title('Parametrii grilajului');
bar(k);
subplot(1,2,2); title('Multiplicatorii legaturii directe');
bar(alpha);
```

Rezultatul rulării programului:

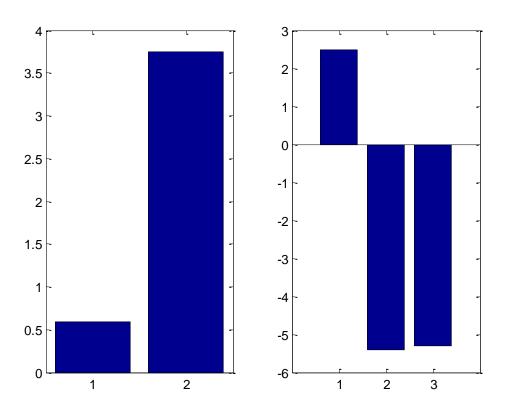
Vectorul coeficientilor numaratorului: [10,20,30] Vectorul coeficientilor numitorului: [12,34,45]

Parametrii grilajului:

 $0.596491228070175 \quad 3.7500000000000000$

Multiplicatorii legaturii directe:

2.50000000000000000 -5.416666666666667 -5.310672514619883



Bibliografia

- 1. Сергиенко А. Б. , Цифровая обработка сигналов, изд. Питер, 2003
- 2. S.Haykin, B.V. Veen, Signals and Sistems, New Yorc, 1999
- 3. D.M.Etter, Engineering Problem Solving with MATLAB, Matlab Curriculum Series, 1996